

El Baix Montseny

PERIODIC ARBUCIENC

REDACCIÓ: CAMPRODÓN, 55

SUBSCRIPCIÓ ANUAL, 3 PESSETES

Número extraordinari

DIADES NADALENQUES

Altra volta la roda del temps ha posat davant el nostre esguard, les plenes fredors hivernals, les diades nadalenques. Com en anys avant passats, tambéenguany s'han lliscat rublertes d'entusiasme i embolcallades en somriures de goig i pregon agraiment vers l'Infant Jesús. Veritablement són diades que rejoyeneixen els cors, sadollant-los de tendresa i fruició i arroentant-los amb les guspíres d'amor que irradien del Pessebre de Betlem. La recordança d'un Déu, nascut damunt quatre pallotes, no és un esdeveniment qualsevol, davant el qual l'home, per dur que sigui, pugui restar indiferent. És la recordança d'un Déu, que's compadeix de les misèries dels homes, i per tal d'alleugerir-les bé, carrega damunt les seves espatlles. És la recordança d'un Déu que ens aima, amb un amor, que mai nosaltres compendrem prou i empès per una mena de força avasalladora del mateix, sent necessitat de plorar amb les nostres llàgrimes i d'endolcir, amb les seves penes les nostres i els pensaments del nostre cor, estripant el núvol ferestec que planava damunt l'humanitat mancadora i espaordida i fent que l'home obirés el sol de l'esperança i de l'aconsolació.

Aixís ho ha entés sempre el poble creient i per això ha donat expandiment als seus batecs de joia amb les cantarelles i gatzara d'aquestes diades, que encara avui perduren. Les llars han sigut més animades, retornant-hi els membres escampats ací i allà, per tal de que, formant un sol cos i glatint tots amb un mateix cor, al ensems que cospessin abastament les gracies divinals, entonessin conjuntament un himne de lloança i agraiment pregon a l'Infant del Pessebre.

Si, les diades nadalenques són diades de joia cabal, diades de grans records, diades de santes tradicions i per això són també diades cascanes per excel·lència. Ben clar ho palesaven els vells, quan, amb aquell sentit pràctic que solia caracteritzar els seus actes, ho sintetitzaren en aquell refrany que encara avui perdura tan fresc i tan ufanós, com quan vegé la llum per primera vegada: «Per Pàsqua i per Nadal cada ovella a son corral».

Llegidors d'EL BAIX MONTSENY, que, les diades nadalenques us hagin devingut ben plaentes i curullés de felicitat. Que el Bon Jesu set hagi fet a tots blanc de les seves benediccions i un devassall de gracies hagi rassolat damunt les vostres ànimes. Que l'entrada a l'Any Nou sigui per a tots preludi de molts anys de vida i felicitat.

LA REDACCIÓ

En pro de la cultura de la mujer

Con gran éxito se ha celebrado en el local de las Escuelas Viejas el Curso de costura y bordado que venía organizando la Casa Singer, cuya clausura tuvo efecto el día 1.º de diciembre con asistencia del Sr. Alcalde, D. José M.ª Godori; Secretario, D. José Graells; Concejales, D. José Mollfulleda y D. Sisenando Rodríguez; Suboficial de la Guardia Civil, D. Pedro Paz; Rector, D. Luis Genover; Beneficiado, D. Enrique Genover; Maestros, D. Emilio Llorella i Rdo. Dr. D. Ramón Pagés; Secretario auxiliar, D. Jaime Rigual y Maestra Nacional, D.ª Enriqueta Anjaumá, quienes admiraron una vez más la campaña emprendida por dicha Casa en pro de la cultura de la mujer, dando esta clase de cursos en un sin fin de pueblos de España.

Durante los 18 días de su celebración se han confeccionado preciosas labores de bordado, gracias a la amabilidad y celo que puso en su cometido la Srta. Instructora, Antonia Torrent y a la facilidad con que pueden hacerse con la máquina Singer.

Una de las cosas que llamó mucho la atención fué el motor eléctrico, aplicable a todas las máquinas, que, además de proporcionar un ahorro de tiempo considerable, evita un cansancio corporal extraordinario y su consumo, según explicaciones dadas por el Inspector de dicha Casa, D. Daniel

Villarroya, alma organizadora del Curso de referencia, es sumamente insignificante. También son dignos de admirar los aparatos de bordar a uno y dos hilos, la plancha rizador, pié zurcidor que con la plancha cubre-impelente ejecuta un zurcido tan perfeccionado como el que puedan realizar las manos más hábiles, el aparato de hacer vainica que imita el chel, etc., etc., todo lo cual fué demostrado prácticamente por la Srta. Torrent.

Reciban pues, las más expresivas gracias, la Compañía Singer y sus Representantes, Sres. Villarroya y Comas, sin olvidarnos de la Srta. Torrent que, como decimos, tanto se ha desvivido para que el referido Curso fuese un éxito como así lo ha sido.

Tomaron parte las señoritas siguientes: Enriqueta Anjaumá, Piedad Plá, Engracia Ferré, Pilar Guiolá, Dolores Noguera, Ramona Pintu, Rosa Comas, María Solé, Carmen Masferré, Ramona Guiolá, Adelaida Corominas, Teresa Casanovas, Joaquina Paz, Josefa Casanovas, Asunción García, Angela Pelegrí, Piedad Talleda, Joaquina Guiolá, María Iglesias, María Pruns, Teresa Iglesias, María Gou, Josefa Rifá, Ramona Pagés y Angela Casellas.

El diner

De tots els elements que arbo- ren la tempesta d'aquest mar que s'anomena vida, és sens dubte el diner el que, amb més força bramula: és ell el que té l'empenta més poderosa per a enderrocar l'altar de les il·lusions i que deixa cega a l'humanitat, embolcallant-la amb les fosques tenebres de la cobejança.

Què és ço que no es fa pel diner? L'avar el somnia; el comerciant el crida; l'obrer esmerça els seus suors per un miserable grapat de metall, que li donaran al cap de la setmana. Fins els homes dissortats, quin cos ha llatzerat el fantasma del vici, afalagats per el soroll del diner, s'en-

fonsen, moltes vegades, en el fang de l'enviliment i de la deshonra.

Pel diner es perd, ben sovintet, l'amor filial i els pares s'obliden d'uns fills que, en mala hora, posaren al món. Pel diner s'han comès els crims més horribles, que han pertorbat la vida dels habitants de la terra. Per ell s'han trencat pactes sagrats i s'han burlat deures de companyerisme. Fins l'amor, auçellet divinal que en els cors nia, s'ha vist aixelat per la seva mà crudel i pertorbadora.

Ben mirat, no hauria pas d'ésser aixís, car el diner només afalaga la part animal de l'home i solzament satisfà els desitjos del cos. L'ànima no gaudeix pas amb el dring de l'or, ni amb el soroll del metall. Ella sols s'extasia davant les dolceses inefables de lo invisible i s'esplaia en coses, que per al cos són petiteses menyspreuables.

¡Oh diner! Molts et cerquen i t'alaben, quan deurien maleir-te, i quant més arreles en els volers de l'home, més ell deuria detestarte i menyspreuar-te. Tu corseques a l'home i ell no ho coneix.

¡Llàstima que l'home només veu, ço que tu ets, en el moment d'empendre son viatge cap a l'Eternitat!

ENRIC VILÀ I BARNILS

Un gros perill

En el primer número del nostre periòdic aparegué un article d'un entusiasta col·laborador nostre, que firmava amb el pseudònim *Un fill del poble*, pregonant l'importància del periodisme actual, tota vegada, deia ell, que vivim en una època eminentment paperista. Veritablement el periòdic ha assolit una importància molt gran, essent-ne la palanca que remou el món en totes les manifestacions de la seva vida. Però a més del periòdic hi ha també una altra manifestació paperista, que influeix d'una manera transcendental en l'orientació

del comportament de l'home i que és un factor capitalíssim de la formació de les costums modernes. Es la novel·la. Hi ha una veritable dèria de llegir novel·les sens calcular el mal immens que elles fan. Hom no pot pas fer-se càrrec de l'influència derruïdora que exerceixen en la jovenalla, sovintejant les ocasions en que decideixen un pervindre tempestuós de l'home. Elles, poc a poquet, van deixant dintre nostre una sedimentació de pensaments corcats i esvaloten les nostres passions, allunyant-les de tota orientació racional. «Puc assegurar, deia un jove, que per a mi no hi han hagut novel·les innocentes i inofensives. Totes m'han fet alguna taca». L'anglès Jovet, professor de l'Universitat d'Oxford, parlant de la força demoralitzadora de la novel·la francesa deia, que Dant en sa Divina Comèdia, havia de posar davant les portes de l'Infern: «Aquí es llegeixen novel·les franceses».

La novel·la és la gota d'aigua que va foradant pausadament la pedra del nostre cor. Es una mena de sessió d'hipnotisme, on el novel·lista n'és hipnotisador, que suggereix i suggereix les idees més boges i estrafetes que hom pot pensar.

Fa pocs anys fruïrem el gust d'oïr una conferència donada a un estol de nois per un jove, que havia passat alguns anys de la seva vida, enllotat en el vici, i que, en un moment de serenor, havia comprès que hi anava malmetent la seva salut i la seva vida, i havia sabut redressar-se. Analitzant les causes, que havien decidit el seu comportament per viarany, que no eren gaire com cal i on hi havien trobat la fossana, la seva honra i la seva dignitat, deia que n'eren les novel·les, que havia devorat. «M'heu instruit, deia un personatge d'en Voltaire, però també m'heu llatzerat».

¡Quants n'hi han que podrien parlar de la mateixa manera!

MINIM

Una gran Vetllada

De tal pot titular-se la vetllada que feren les Filles de Maria de nostra vila la diada de l'Immaculada. Poques vegades havíem assistit en nostre poble a un acte tan religiós, tan cultural, tan falaguer i que ens plagués tant. Poesies, cants, peces rítmiques i discursos, tot de mà mestre. ¿Què més pot dir-se? Les nenes del Patronat tingueren una de ses millors diades i ritmicaren unes cançonetes que feren la delícia dels concurrents. Les senyoretetes M. Muntaner, C. Godori, D. Pascual, C. Aregall, T. Canaleta, M. Parcet, A. Parcet, G. Rigual, P. Pascual, L. Plá, M. Bonal i C. Rigual, palesaren grans qualitats recitant boniques poesies. Els discursos, que correren a càrrec de la senyoreta N'Antònia Pascual i dels Rnts. Lluís Rodá, vicari i Ramón Pagés, beneficiat foren molt ben pensats, molt ben dits i fortament aplaudits pels assistents. No cal dir que les peces de música i de cant estigueren a l'altura de l'acte, palesant-se una vegada més, quan mereixedores eren, les noies cantaires, del nom de rossinyolets, que els hi donà un dels oients de la vetllada.

Veritablement són dignes de lloança els iniciadors de l'acte i els que hi prengueren part, perquè ens proporcionaren una vesprada ben deliciosa. Un aplaudiment entusiasta, que ben merecut s'el tenen, a les piadoses senyoretetes, Na Concepció i Na Montserrat Bonal, a quina constància, a quin zel i a quina perícia musical, es degué en gran part l'èxit que assoliren tots els actes religiosos i la vetllada.

També cal fer menció especial de Mn. Jaume Ayats i d'en Francesc Riumalló per la valuosa cooperació que hi donaren, prenent a son càrrec la part confiada a les nenes del Patronat.

Rebé, Filles de Maria d'Arbucies. Això és entendre la pietat i saber-la fer atractivola i plaenta. Actes com aquest haurien de re-

petir-se ben sovintet. Ben clar palesava tothom, amb els forts picaments de mans, quant els hi agradaven tots els nombres del programa.

Apa doncs us diré, fent meves unes paraules del bell i assenyat parlament de l'Antònia Pascual: Anim i endavant. Que no sigui aquesta l'última vetllada.

UN CONCURRENT

Notes biogràfiques

I

Al llegir dies enrera, en aquesta mateixa revista un article sobre les llegendes que's contenen del castell de Montsoriu, pensí que segurament interessaria a n'els llegidors de EL BAIX MONTSENY, conèixer l'història dramàtica i tràgica a la vegada, d'un dels seus senyors feudals, que, en el segle XIV, desempenyà un paper ben important en l'història de la Confederació Catalana-Aragonesa. Aquest fou en Bernat de Cabrera, Vescomte de Cabrera i de Bas.

En Bernat de Cabrera, segons conta l'historiador Bufarull en la seva Història Crítica de Catalunya, tenia son principal castell, que fou residència preferida dels de son estirp, al cim del solitari turó de Montsoriu, que s'enlaira majestuós, no lluny d'Arbucies i a quin peu s'hi aixeca la població de Breda, on hi havia el famós monastir de Sant Salvador. No es saben els motius que l'empenyeren a pendre tan cristiana resolució, però el cert és que en Bernat de Cabrera abandonà un dia, l'esplèndida estada de Montsoriu per a vestir l'hàbit d'humil penitent en el mentat monestir.

Quelcom extraordinari devia concòrrer en la personalitat d'aquell cavaller, perquè el mateix Rei En Pere el Cerimoniós anà personalment a treure'l d'aquella solitud per tal de fer-lo son Conseller.

Des d'aquest moment fins a l'any de la seva mort, que esdevingué en 1364, el nostre Vescom-

te, va ésser el Conseller privat del Rei, En Pere el Cerimoniós, III de Catalunya i IV d'Aragó i el que conjuntament amb aquest dirigí la política de la Confederació Catalana-Aragonesa, durant un període d'aprop de vint anys.

L'estimació en que el Rei En Pere tenia a son Conseller es posà de manifest en les grans festes amb que la Cort Reial celebrà el casament del fill d'en Bernat de Cabrera i de Na Margarida, filla del Vescomte de Castellbó, que tingué lloc a Saragossa, l'any 1350 i amb motiu del qual, En Bernat de Cabrera donà a son fill el castell de Montsoriu, Hostalrich i el Vescomtat de Cabrera.

En aquest mateix any nasqué el Príncep Joan, hereu de la Corona i en el document en que son pare, el Rei, instituïa per a ell el Ducat de Girona, nombrava acompanyant i mestre del Príncep al seu molt estimat conseller, el noble En Bernat de Cabrera, per el seu constant, expert i provat talent, distingida noblesa i notable llealtat.

LL G., pbre.

Festa arbucienca a Bellulla

En el santuari de Bellulla, que es troba a uns tres kilòmetres de Granollers en direcció a Caldas de Montbuy, damunt un turonet des del qual hom pot esguardar tota la bonica plana del Vallés, la nit de Nadal, s'hi celebrà, mercès a la generositat de la família Recolons, una joliva festa, que devingué ben arbucienca pels valuosos elements que hi prengueren part. La mestressa de la senyorial casa, Na Núria Morer, la qual conjuntament amb son dilectíssim marit, D. Marian, fou l'ànima de la festa i tant es desfeu per a atendre a tothom, es filla dels antics amos de la Corbadora.

De la missa i el sermó n'era encarregat el Dr. Ramón Pagés. La part musical anava a càrrec de l'intel·ligent mestre, En Francesc Vilaró, qui havia musicat, com

solzament ell sab fer-ho, unes belles poesies pastorils, de la simpatiquíssima senyoreta i no menys inspirada poetisa, Na Conxita Canal, de Granollers, per a la mentada festa. A la Consagració s'hi estrenà un trio per a piano, violí i violoncel, primera obra composta pel joventíssim Josep M.ª Vilaró, que fou objecte de moltes lloances. Acabada la missa de mitja nit, s'hi recitaren algunes poesies ben escaientes a la diada, assolint-hi un relleu especial, la que digué la nena, Na Mercè Vilaró.

La Sra. Na Núria Morer, el Dr. Ramón Pagés, el distingit mestre, En Francesc Vilaró i els seus benamats fillets, En Josep M.^a i Na Mercè, tots tenen un caire arbucienc. Bé podem dir doncs, que la Missa del Gall a Bellullà fou una Missa del Gall ben arbucienca.

Una felicitació ben afectuosa a tots els que hi prengueren part.

HECTOR

Una Exposició notable

Aquest és el qualificatiu, per cert ben merescut, que deu donar-se a l'exposició de brodats, que es feu a l'Estudi Vell i que eren fruit dels alligonaments donats a un estol de noies arbucienques per una professora de la casa Singer. Veritablement era digna d'ésser visitada i de llavis de persones ben enteses en l'art oïrem fer-ne moltes lloances.

Les autoritats, civil i eclesiàstica, que, atenent a una amable invitació, la visitaren, en sortiren agradablement impresionades.

Nosaltres, atentament convidats pel Sr. Inspector de la mentada casa, En Daniel Vilarroyo i pel seu representant en la nostra vila, el volgut amic En Francesc Comas, també la visitàrem, i hem de confessar que la conceptuàrem una meravella d'art i de bon gust.

Qui més, qui menys, segons el nombre de lliçons que pogueren rebre, totes les alumnes hi tenien

bonics treballs. Quines pogueren aprofitar-se de les lliçons diaries, que s'hi donaren, aportaren a l'exposició labors ben meravelloses. No cal dir que, a nosaltres ens plagueren moltíssim tots i cada u dels treballs que hi eren exposats. Ço, unit a l'excessiva amabilitat amb que foren rebuts per l'Inspector, la Professora, el Representant i les alumnes, feu que en sortíssim pregonament entusiasmats i agraits de la visita.

Rebin tots ells la nostra més coral enhorabona.

REPÓRTER

Mon-soriu

Què hi fas ací, colós de mia terra, sentat en mig de roques per Palau?

Si ens remontem en les dates de l'història, llegirem en ses planes d'or, que aprop del poble, avui vila, d'Arbucies i cap al Migdia, els alarbs varen construir-hi un castell que, a manera de fortalesa, s'aixecava, en aquell temps, com una massa inexpugnable capaç de fer tornar enrera l'exèrcit més aguerrit.

El cronista català Desclot, referint-se a l'història del mateix diu que *era en son temps un dels més jolius i nobles del món.*

Va pertènixer a la notabilíssima casa de Cabrera, passant a ésser propietat de la «Generalitat de Catalunya» i durant les revoltes contra En Joan II, va ésser un dels castells dels defensors del país.

En 1464 tornà a mans del Rei, qui en 1471 va donar-lo a n'En Joan de Sarriera, traspasan-t'el aquest al mateix temps a una altra família noble, fins que, en la actualitat i després de moltes generacions ha passat a propietat del senyor Ribot de Camallera, amo de la Font Picant de Sant Hilari.

Poc costa de descobrir a Mon-soriu com el colós d'aquelles èpoques, gegant de la muntanya i farell de la regió.

Mon-soriu, que ve de l'alarb

Mons-Sirici i vol dir Mon-Senyor ja no és considerat com a tal.

Els fossos són enderrocats, el fortí és espill del que abans era i tot plegat sols serva el record de sa grandesa i son esplendor.

On és aquell colós? on aquell gegant? on aquell farell?

Ell prou aixeca sa testa sobre les ones del Montseny; ell prou sent encara el cant joliu i encisador que li broda el vassall d'aigua que banya sa falda, ell sent encara dintre ses venes l'orgull de la raça, però aixeca sa vista i es veu aplastat per el pes dels jorns, dels anys i dels segles...

Tot angulejant per la carretera, que com arteria ajunta les poblacions germanes, Hostalrich i Arbucies, es divisa un drac que, cansat i abatut, descansa sobre l'últim graó de la cadena Montseny.

El foraster es para i davant la grandesa del paisatge murmura una cançó que m'apar un Requiem llençat des del fons de les boscúries.

...I la dedica a Mon-soriu, aquell tità que fou en son temps, el colós d'aqueixes terres.

FELIX GRIELLS

Amics del Llibre Català

Arbucies, la vila privilegiada amb tants dons naturals; que admirà encisat tot foraster que la contempla, i que, un jorn, ja lloaren amb entusiasme eminències com En Balaguer, En Carulla, En Rusiñol, N'Iglesias, etc.; en el terreny espiritual no està pas al nivell d'altres poblacions molt més reduïdes i que no compten pas amb els mitjans de la nostra. Ens puny el constatar la realitat, ens enmetzina el baf d'aquest ensopiment, ens apena el divulgar-ho, però en bé de tots i per si hi hagués algú que els destapés a la veritat, la consciència em força a fer-ho.

I avui que per tot, no sols en les grans ciutats i a fora de Cata-

lunya, (vegeu sinó l'Exposició del Llibre Català a Madrid, unànimament acollida per la premsa castellana) es fan apoteòsiques manifestacions de cultura que enorgulleixen les lletres catalanes; sinó el mateixos pobles de la rodalia funden biblioteques, constitueixen associacions culturals de tota mena, s'esforcen en fugir de l'ignominiosa boira de l'ignorància per a embolcallar-se amb el vel sùtil i espiritual de la cultura.

Nosaltres fòrem els primers que procuràrem de trencar aquest cercle d'ensopiment i amb aital fi organitzàrem una petita Cooperativa, per tal de divulgar el llibre català i malgrat els quatre mesos del seu funcionament, continuem sent els mateixos associats.

Potser nosaltres mateixos en som culpables, sinó hem guanyat més adeptes, ja que al primer crit que llençàrem ara fa quatre mesos, 12 persones acolliren la bona idea, i des d'aleshores no n'hem parlat mai més.

Per això avui, des de les planes d'aquest humil periòdic fem la crida a tots els arbucienes, nois i noies, joves i casats, per si han comprès quan necessària és avui la instrucció, i millor ocasió no s'els presenta; ara que està formada l'associació amb el fi aquest i que té els braços oberts a tots aquells que s'interessin per les nostres coses i per els que desitgen desvanèixer boires negres per a veure la llum pura.

LL. TORRES I PLÀ

TALLER DE CARROCERIES PER
A AUTOMOBILS I TOTA MENA
DE REPARACIONS DE

MANEL AMENÓS
Carrer d'Alfar Figueres

Per tal de donar més expansió en el negoci i atendre majorment els nombrosos clients que m'honoren amb els seus encàrrecs, m'he vist obligat a traslladar-me en aquesta població, no dubtant continuaré = veient-me per ells favoregut =

VDA. DE JOAN ROURE
(MARCÚS)

Llenya
d'alzina a
bon preu

Per tal de poguer servir a tothom
es facin els encàrrecs per anticipat

RELIGIOSES

«El Norte de Gerona», important periòdic, portaveu de la Joventut Catòlica Gironina, en una bonica crònica d'Arbucies, que publicava, el dia 14 de desembre, descriguent la solemnitat de les funcions religioses, que es feren en la nostra Parròquia amb motiu de la festa de l'Immaculada, deia:

«Amarada d'entusiasme i religiositat devingué, aquest any, en la nostra Parròquia, la diada de l'Immaculada. Poden estar-ne ben satisfetes les Filles de Maria d'Arbucies, doncs a elles i solzament a elles, es deu l'animació gran que hi hagué en tots els actes que es celebraren. Un pomell de cantaires, hàbilment dirigides per les senyorettes, Na Concepció i Na Montserrat Bonal, cridà fortament l'atenció, durant la novena que precedí a la diada de la Festa i anà atreguent, cada dia, més concurrència al temple sant, essent tan nombrosa els dies 6, i 7, en que predicava el nostre compatrici, el Dr. Ramon Pagés, que ja preludiava una diada de la Puríssima, com no se n'han vistes en nostre poble.

Així fou en veritat. ¡Quina Comunió General! ¡Quin Ofici! ¡Qui-

na funció a la tarda! ¡Quin chor de cantaires més ajustat! ¡Quines veus més angelicals! ¡Quina concurrència a tots els actes! Allò donava bó de veure.

En plena tardor, quan la vida de la nostra fondalada riallera sembla anar-s'en a la posta, poguer esguardar tanta munió de cors que esclaten amb esclats de vida espiritual i que es troben en gaia primavera divinal, deia el mentat Dr. Pagés, en el sermó de l'últim dia, és un goig que no té parió. Era un devassall d'entusiasme marià, un enfilall de lloances a la Reina dels nostres cors i una demanadissa constant de gràcies divinals».

—Les misses que, per Nadal, es digueren a mitja nit, en les capelles de les Germanes Carmelites i Vetlladores, com també la Missa del Gall de la Parròquia, foren animadíssimes.

Aquest número

ha sigut visat

per la censura

BARBERIA MODERNA
DE
JOAQUIM VIDAL

Acurat servei — Servei antisèptic lo més modern — Saló especial per a senyores — Especialitat en la talla de cabells a la «garçonne»

Senyores!

Tots els articles de Perfumeria i productes de Belleza, els trobareu a la

BARBERIA MODERNA
CARRER DE CAMPRODON, 47

JOLIU SOMNI

*Poesia magistralment recitada
per la Srta. Na Mercè Vilaró
en la festa de Bellulla.*

He somniat que estava sentadeta,
baix l'alzina d'un bell bosc,
quan de sobte, un gentil nin, a ma voreta,
va apropar-se, somrient i sens remor.

Al ser avant meu, una auriola he observat
brillar damunt ses rulls d'or
i un raig de llum m'ha inundat,
al sentir la suavitat,
en mon front, d'un bes d'amor.

¡Què xamós! com poncella que esclatava,
sa boqueta, a mig obrir,
un torrent d'encís brollava
i mon cor empresonava
son ressó de bell florir.

Veus digué? com guerrer, amb gest ardit,
d'eixa muntanya el casal,
per el Rei de l'Infinit,
pomells de flors n'ha teixit
¡rica essència del Nadal!

Dins una cova amagada,
poques palles per coixí.
seguint de dret l'encontrada,
guiat sempre amb l'estrellada
que et portarà fins a mí.

Vindràs oi? i com arpa ben pulsada
evocant tendres visions,
la meva ànima extasiada,
als meus peus enamorada,
vibrarà dolces cançons.

Es fon l'ensomni i l'infant,
el vent xiulant m'acarona
i jo emprenguí bo i cantant
el camí corrents, volant,
com airosa papellona.

Si Jesuset, de Bellulla fins al cim,
he trescat, lluny de ma plana,
cercant un fresc regalim
que de tes llavis divins
n'eixirà com de fontana.

I en eixa nit misteriosa
la lluïssor d'estel radiant
caigui com pluja odorosa
extret d'amor esclatant.

CONXITA CANAL

DIADA

Obriu, nens i nenes,
obriu els balcons;
miréu ¡que joguines!
¡i quants de furrons!

Cistells, panaretas,
estan a vessar;
¡quin goig! quina enveja!
fa bó de mirar.

Mes bo farà encara
clavar-hi les dents:
bé estareu joiosos
amb tan rics presents.

De cotxes i nines
n'hi ha un be de Déu;
tabals i trompetes,
de tot; demaneu.

Davant tantes coses
quedeu atordits;
de folla alegria
¡quins salts i quins crits!

Joguines com eixes
¡aquí!... no n'hi han
i dolces tan fines
¡que's cas! no s'en fan.

Per coses boniques
enlloc com al cel;
per lleminadures,
allà, tot és mel.

D'iguals no s'en troben
en cap més país,
i és que els Reis les baixen
d'aquell paradís.

Quins Reis més esplendits
i més complacents;
però... ai de vosaltres
si us torneu dolents!

Perquè Ells tot ho saben,
enterament tot,
fins quan feu campana,
o rebec o el bot.

DE REIS

Mai més malifetes,
sigueu bons minyons,
sinó passarien
de llarc pels balcons.

Sigueu carinyosos,
humils, aplicats;
no digau mentides,
ni molt menys pecats.

Que'ls pobres no us trobin
ni aspres, ni eixuts;
dels Sants Reis, d'eix modo
sereu benivolguts.

Als Reis també aumeu-los
amb tendre fervor;
ja que vos demostren,
oh nins, tant d'amor.

¿Com no han d'estimar-vos,
formosos infants,
si a un Nin adorant-ne
devingueren sants?

Un Nin com vosaltres,
però molt, molt més bell.
¡Del món lo més pobre,
sent del Cel joiell!

Amb Ells, adoreu-lo
al Nen més joliu,
que des del Pessebre
melós vos somriu.

Si'ls Reis li presenten
encens, mirra i or,
vosaltres porteu-li
enter vostre cor.

Pregueu-li us el guardi
ben pur, innocent,
perquè cada any tornin
els Reis d'Orient.

ENRIQUETA PALER

VILA AIMADA

El jardí és gemat i ombríu,
a cada pas té un encís;
la flor flairosa hi somriu.
¡Talent sembla un paradís!

De fins perfums saturat
per ser-ne encar més joliu,
un gai aucell s'hi ha hostatjat,
que sempre hi canta festiu.

Salta i canta el rossinyol
pel bell mig d'esbelt brancatge;
a cada pas, hi fa un vol,
entonant bonic llenguatge.

Més un jorn, tot reflant,
digué aixís aquell aucell:
M'he cansat de volar tant;
i n'ets tu el país més bell...

Vila aimada, sempre viva,
oh que n'ets d'hermosa i gran;
l'honra teva a mi em captiva;
sols per ella estic cantant.

Jo prou volo, nit i dia
i t'he vist amb il·lusió;
n'és per tu la melodia
que aprengué jo d'infantó.

J. V. de R.

Intimes

Les hores de goig del bell istiu
cendra han tornat:
tot és mort; tu ets lluny; més abrandat
però, de mon cor somort caliu.

Ara a l'hivern tot lo passat reviu
i es fan en llunyania més preuades
les diades
amoroses de l'istiu.

EROS

NOVES

Després de llarga i penosa enfermetat morí a Barcelona En Josep Andreu, germà del nostre volgut amic En Pere. Al ensems que acompanyem en el sentiment a la família del difunt demanem una pregària per a la seva ànima.

El dia 1 de desembre fou portat a les piles baptismals, a Barcelona, havent-se-li imposat els noms de Ramon Pere i Pau, un fill d'En Ramón Torres. La més coral enhorabona i que per molts anys frueixin tan bona companyia.

L'orquestra de la nostra vila «L'Arbucienca» inaugurà el 8 de desembre en el teatre «Olympia» de Barcelona, la tanda de sardanes que la novella Societat «Renaixement Sardanista» ha resolt fer tocar aquest hivern, assolint-hi un gran èxit.

S'acomiadaren de nosaltres i marxaren cap a Melilla, el dia 6 de desembre, per tal de passar-hi una temporadeta al costat dels seus nebots, el Dr. Sebastià Fossà i Na Concepció Blanch. Ells que coneixen abastament tot l'apreci en que nosaltres els tenim, poden adivinar el nostre gran desig de tornar-los veure ben aviat en la nostra companyia. Mentrestant voldríem que els dies d'absència els hi llisquessin rublerts de joia i felicitat.

També s'han absentat d'Arbucies per a retornar a Salamanca, on resideixen els seus pares, les formoses senyoretetes N'Elena i Na Concepció Blanch. A reveure.

A conseqüència d'un fort atac que tingué a casa seva el dia 3 de desembre, ha estat uns dies greuement malalt el nostre compatriota En Josep Bosch. No cal dir que li desitgem que es guareixi aviat.

Després d'uns dies que estigué en la nostra companyia ensenyant a brodar amb màquina a un pomell de noies d'Arbucies, s'acomiadà de nosaltres la senyoreta Na Antònia Torrent.

Arribaren a Barcelona, de retorn d'una llarga passejada de nuvis per terres estrangeres els novells esposos N'Enric Moreu i Na Montserrat Malaret. Sien ben arribats i que tinguin molts anys de felicitat en son estat de matrimoni.

La companyia d'aficionats «Renaixement» de Cassà de la Selva, el dia 4 de desembre representà en el teatre de la Societat «Renaixement Arbucienca» el drama en tres actes d'En Roca i Roca, titulat «El Bordet». La notable concurrència que hi assistí restà altamente satisfeta de l'interpretació que hi donaren.

«La Veu de Catalunya» del 2 de desembre, després de ressenyar una funció del «Liceu» de Barcelona, deia que en el segon acte s'hi tocaren dues sardanes, per la cobla «Principal Barcelonina», que foren unànimament i llargament aplaudides. Com que una de dites sardanes era «La torre del Baró» del nostre compatriota En Francesc Riumalló, ens plau felicitar-lo efusivament.

Un blanc llençol de neu que es posà el dia 3 damunt les muntanyes del Montseny, cobrint-ne tot Viladrau i Sant Hilari, ha fet que el fred es deixondís de debó i ens obligués a bufar-nos els dits més sovintet de lo que hom voldria.

A Sant Feliu de Buixalleu celebraren la festa de l'Immaculada amb gran solemnitat, predicant-hi Mossèn Enric Genover, beneficiat d'Arbucies.

Des de la Parròquia de Sant Felip de Marseille ens avinenten que

hi contragué matrimoni Na Maria dels Dolors Carbonell i Orra, natural de la nostra població, amb En Francesc Andibert.

Durant la segona quinzena de desembre fou instal·lada la electricitat en el veí poble de Riells. Es una millora gran per el mentat poblet, de la que n'estan molt xirois i agraits els seus habitants.

Després d'un llarg viatge de nuvis sojornen ja a Molà, província de Tarragona, els novells esposos i benamats amics nostres En Josep Bayer i Na Maria Palomer. Que tinguin llargs anys de goig i felicitat.

Mercès a Déu està totalment restablert de la greu malaltia que el retingué bastants dies al llit, l'estimat sacerdot compatriota nostre Mossèn Agustí Casanova, professor del Col·lell. A ell i a la seva família la nostra més coral enhorabona.

Amb motiu d'unes radiografies que feu a Barcelona, oirem de llavis d'un metge molt entès, grans elogis per el jove radiòleg de Barcelona En Josep Malaret, fill de l'arbucienca N'Angels Vilar de Malaret. La nostra felicitació més afectuosa.

Per a refer-se de la greu enfermetat que el retingué al llit bastants dies ha romangut una temporadeta entre nosaltres el volgut jove arbucienca En Lluís Fortet.

Després d'haver-li aplicat la electricitat durant uns dies, retornà de Barcelona, bastant reforçat, el nostre convilatà En Salvador Llorens. Ens alegrem moltíssim.

Tots els que es dediquen al ram de l'agulla en nostre poble, celebraren, amb gran solemnitat, la diada de Santa Llúcia, fent dir un ofici a sò d'orquestra en la Capella de la Mare de Déu de la Pietat, que fou concorregudíssim.

**Grans tallers de construcció de Carruat-
-: ges i Carroceries per a Automòbils :-**

Joan Ayats

Els més importants tallers de la comarca

Gran especialitat en Cotxes-Omnibus per el transport de passatgers

Des de Pinar del Río ens assabentem que Mossèn Manel Feliu, que fou beneficiat de la nostra parroquia durant molts anys, ha sigut nomenat pàrroco d'aquella Església Catedral. La nostra entusiasta felicitació.

La família Granell, que ha passat una llarga temporada en la nostra vila, s'acomiadà de nosaltres, retornant a Calella, on hi té la seva residència habitual.

Carregant cartutxos un noi dels masovers de càn Horta, se li encengué un pot de pólvora i a conseqüència de l'explosió que feu li causà greus ferides a la cara, que obligaren a portar-lo a corre-cuita a Girona, per a subjectar-se al tractament d'un oculista.

El dia 15 de desembre les escoles Oficials començaren les vacances nadalenques, i amb motiu de les mateixes han vingut a passar uns dies entre nosaltres els estudiants de la nostra població.

Com en anys avant-passats, la diada de Nadal ha despertat també enguany l'afició als pessebres, mereixent un entusiasta aplaudiment el que feren les Germanes Carmelites i Vetlladores, per el bon gust que hi palesaren.

Dintre la gatzara i l'alegria dels cors davant les festes de Nadal, hi hem trobat a faltar quelcom ben

tipic d'aquestes diades i ha sigut la representació dels Pastorets. Llástima que es perdin funcions tan escaentes i tan tradicionals!

Amb l'intent de passar la diada de Nadal al costat de les seves famílies han sigut abastament els arbuciençs, residents a fora, que han visitat la nostra població.

Volguent engegar un auto va rompre's el braç el jove En Francesc Comas. No cal dir que li desitgem un prompte guariment.

El dia 21 feu sa professió solemne en la Capella de les Carmelites, la Germana Na Trinitat Girbau, predicant-hi un bell sermó, molt adient a l'acte, el reverent P. Joan Blanch, de l'Immaculat Cor de Maria. La nostra coral felicitació.

Les vesprades de Nadal i de Cap d'Any el «Patronat Infantil» feu boniques vetlladetes, que es veieren molt concorregudes i que satisfieren de debó a tots els assistents a les mateixes.

El dia 22 de desembre tinguérem el gust de saludar, en la nostra vila, al digníssim batlle de Arenys de Mar En Joan Mollfulleda, fill de l'arbucienç difunt En Magí Mollfulleda.

L'audició de sardanes amb que ens obsequià el dia de Nadal la nostra orquestra «L'Arbucienca», foren animades i plagueren moltíssim a tothom.

Hem tingut el gust de saludar als novells esposos En Salvador Xirau i Na Dolors Gay i Vergés, els quals han sojornat uns dies en la nostra vila. Que els hi hagi sigut plaenta l'estada entre nosaltres.

El dia 11 de desembre els Ajuntaments de la província obsequiaren al senyor Governador, don Prudenci Rodríguez Chamorro, amb un banquet d'homenatge que fou animadíssim. De la nostra vila hi assistí una digníssima representació.

Ha sigut demanada la mà de la gentil i piedosa senyoreta Na Dolors Iglesias, de Sant Feliu de Buixalleu, per a el distingit jove d'Arenys de Mar En Josep Altés i Sala, fabricant.

El dia de la Puríssima també fou demanada a Barcelona, la mà de la formosa arbucienca Na Carme Bayer.

Ambdués la més coral enhorabona.

Ha estat uns dies bastant delicat de salut el nostre company de redacció el jove En Lluís Torres. Mercès a Déu ja es troba ben restablert.

La rifa d'enguany que amb tanta dèria esperaven els aficionats a la mateixa, no s'ha portat pas gaire bé amb els arbuciençs, car no més n'han arribat migrats esquitxos fins a nosaltres. Quantes il·lusions fallides!

Per tal de visitar a son germà Mn. Narcís, anà a Arenys de Mar el beneficiat de la nostra Parroquia, Mn. Baldiri Fraser.

JABON ESCAMAS SOMS

Patente de fabricació N.º 94.082

Marca Registrada N.º 59.164

Es el producto ideal para el lavado de toda clase de ropas

Incomparable para la limpieza de batería de cocina

fabricante: Casa Soms - San Luis, 10. BARCELONA - Teléfono 2966

CONFITERIA I PASTISSERIA

Martí Clopés

Elaboració de tota classe de turróns d'AVELLANA, de MASSAPÁ, de NEU, d'ATMETLLA, etc.

Per passar les festes de Nadal i Reis felices és precís assaborir els TURRONS i XAMPANYS d'aquesta casa

Aprofitant les vacances de Nadal s'han absentat uns dies de la nostra població el professor de l'Escola Oficial d'Arbucies En Remigi Garcia i la seva preuada esposa Na Maria Ayats.

També han estat uns dies fora, amb motiu de la mateixa avinentesa, el distingit i benamat notari d'Arbucies i la seva gentil muller.

Per tal de que el servei públic d'electricitat sigui més complert, s'està portant a cap una nova instal·lació en els carrers de la nostra vila, a càrrec de l'Electre-Montseny.

L'última setmana de desembre ens honorà amb la seva visita la distingida família del acabalat propietari de Bordils en Joaquim Martí i Vilella, emparentada amb la família Griells de la nostra vila. Que l'estada entre nosaltres els hi hagi estat ben plaenta.

També han estat en la nostra població durant el mes passat, entre altres quins noms sentim no recordar, els dilectes convilatans En Carles i E. Mateu i Regás, Na Dolors Pagés, En Jaume Soler, prevere, En Joan Rigual, sotsdiaque, N'Angels Fàbrega; Na Montserrat Martí, En Josep M.ª Muntaner, N'Aleix Buch, En Lluís Talleda, En Joan i En Josep Pla, En Romà Pascual, Eu Josep Torres, En Ramon Torres, En Pere Calvet, En Ferran Masferrer, En Jaume Serra, N'Angela Talleda i En Joan Juny.

La setmana ans de Nadal, per qüestions de matrícules, estigueren en la nostra vila dos inspectors, visitant diferents botigues de la mateixa.

Hem rebut en la nostra Redacció la visita del simpàtic setmanari de Granollers, titolat «La Gralla». Gustosament hi establím el canvi.

Han passat alguns dies de repós a càrrec d'Iglesias de Sant Feliu de Buixalleu, els matrimonis Bertran-Iglesias i Cunillera-Iglesias. Amb aital motiu, es feu el dia 19 de desembre l'aniversari en sufragi de l'ànima del difunt Joaquim, palesant-s'hi la pregona simpatia de que gosa la mentada família en la nostra comarca.

L'eminent escriptor En Josep Puig i Ferrer, parlant de la difusió del llibre català, en un article de «La Publicitat» va inserir-hi una lletra, tramesa per la Cooperativa del Llibre, d'aquesta població, fent-hi alguns comentaris molt encomiàstics i falaguers sobre la mateixa. Ho celebrem de debó.

Han sigut nomenats jutge, fiscal i suplents de jutge i de fiscal respectivament, del nostre municipi, En Sisenand Rodríguez, En Nicolau Masferrer, En Josep Muntaner i en Manel Ferragut, a quins desitgem un feliç encert en llurs càrrecs. Sigui per a ells la nostra entusiasta felicitació.

La vetllada que celebraren les Filles de Maria per a solemnitzar la diada de l'Immaculada fou un aconeteixement cultural que plagué moltíssim a la concurrència nombrosíssima que hi assistí.

—En la mentada vetllada s'hi estrenà una bonica composició literària d'En Pepet Pol, que fou musicada per En Francesc Riumalló. L'encertada inspiració d'ambdós, que traspua en tota l'obreta i l'acurada interpretació que hi donaren les nenes, feren que cridés fortament l'atenció de tothom i que fos xardorosament aplaudida.

Moviment de població que s'ha registrat en la nostra parròquia des de l'últim nombre:

Defuncions.—Joan Mola i Riera, dia 1 de desembre; Rita Riera i Puig, dia 18 de desembre, i Maria Argemí i Massuet, dia 25 de desembre.

Naixements.— Leonor Garriga i Cuminal, Josep Ribé i Magem, Teresa Viladelbosch i Busquets, i Martí Plana i Pujol.

Casaments.—Miquel Font i Pagés amb Rosa Montplet i Mataró; Ramon Tayeda Ferrer amb Maria Galobardes i Sibina, i Joaquim Llinás i Pelegrí amb Maria Puntí i Arumí.

—Durant l'any que acaba de finir hi han hagut en la nostra vila 30 casaments, 41 defuncions i 85 naixements.

ORQUESTRA-COBLA

L' ARBUCIENCA

REPRESENTANTS
Joan Bosch

Francesc Riumalló

FABRICA DE
MONEDERS I
BOSSES PER
A SENYORA

DE

**JOSEP
MARTÍ**

ARBUCIES

**Electre-
Montseny**

...

LLUM

FORÇA

CALEFACCIÓ

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Riumalló

Camprodón, 50

SABATERIA

DE

LLUÍS CARALT

Gran assortit en calçats d'alta novetat per a homes, dones i nens

Especialitat en la mida
Es fan tota mena de compostures

Si voleu comprar barat i vestir elegantment, calceu-vos aquí

Camprodón, 10 i Plassa Nova, 3

Instal·lacions
elèctriques

•• Taller de ••
Galvanoplastia

Restauració de
••• metalls •••

Banyes de níquel,
d'argent, coure i
••• similars •••

JOAN MARINÉ I TORRES

Plaça Constitució, 3

Construccions Electre-Mecàniques

FRANCESC POL

Electre Motors, Transformadors, Condensadors, Grups Motor-Bomba, Ventiladors, Aparells i accessoris per radiotelegrafia, Calefacció, Quadros de distribució, Aparells de medicació, Material petit, Làmpares, Reparació i bobinatge, Carga d'acumuladors, Instal·lació de població, Força motriu, Edificis, Timbres, Telèfons, Parallamps, T.S.F. Automòbils, Bany Níquel

Carrer de la Pietat, 10

CONFITERIA I

PASTISSERIA

DE

Manel Ferragut

Els millors turrons
els trobareu aquí:

XIXONA, IEMA, ALACANT, MASSAPÀ, D'ATMETLLA, AVELLANA I PINYÓ

LA CASA DE LES NEULES

Immens assortit en licors:
Xampanyes, Vins de marca Jerez, etc.

Taller de Espardenyeria

Lluís Vilá

Especialitat en espardeñyes d'alta novetat en - classes d'estiu i hivern -

¿Esteu enterats de les espardeñyes amb sola de goma que fabrica aquesta casa? PROBEU-LES!

Carrers Camprodón, 3 i Sorray, 8

Enric Pujató

Recader diari a Barcelona

Combinació amb tots els recaders de Catalunya

Serveix ràpid, bé i barat

Domicilis

BARCELONA

Petxina, 5, Centre de Recaders

ARBUCIES

Carrer Magnes, 13

GARATGE MECÀNIC

Prensa per el muntatge de Macissos
Reparació d'Autos
Bàscula pública
Dipòsit i venda de Benzina

Francesc Paret i C.^{ia}

Stat. Ltda.

CENTRAL

TUSET, 18
TELEFON, 754 G.
BARCELONA

SASTRERIA La Fàbrica

:- FRANCESC :-
CASANOVA

CONTINUAMENT GRANS
NOVITATS

Acaba d'arribar un immens stock de CAMISES, GORRES, CORBATES, CINTURONS i TIRANTS, a preus econòmics
Ultims models i articles de gran fantasia per a senyores

LA INDUSTRIAL SUD - AMERICANA

FABRICA PORTA-PLOMES
MÀNECS PER A PAY-PAYS
JUGUETS
I TORNERIA MECANICA

◆ ◆
TELÉFON 2

ARBUCIES

Fàbrica de Teixits
Russos

Lama i Masferrer

Teléfono A 5431

FABRICA:
ARBUCIES

DESPATX:
TEMPLARIS, 14
BARCELONA

ES VENEN
ES LLOGUEN
I S'ARREGLEN

BICICLETES

Dipòsit de peces de recambi

Enric Busquets

Tractant en Rodells
- de totes menes -

CASTELL, 81
ARBUCIES

La Hispano Hilarienca, S. A.

FUNDADA EN 1909

— Empresa d'Automòbils —
Concessionaria de Correus

Servei de Correus i passatge de
BREDA i HOSTALRICH a ARBUCIES
i SANT HILARI.

Sant Hilari Sacalm

Direcció i Administració:
CARRER DE VALL, 1 TELEFON 2

Arbucies

Administració i Despatx:
CAMPRODÓN, 9 TELEFON 16

JOAN REUS

Telèfon 5

Comerç de Fustes de totes classes
del país i CARBONS VEGETALS

Explotacions forestals - Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbucies a Barcelona, tres dies a la setmana, i diari d'Arbucies a Hostalrich i vice-versa

AUTOS-TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa "MADERAS COLL VIADER, S. A." de Barcelona. Contractista de la Companyia de M. Z. A, i
=== Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres ===

Representant de la casa "RAMONEDA GERMANS" de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner